

HỘI THÁNH

VIỆT-NAM

MERIDIAN SOUTHERN BAPTIST CHURCH
660 SOUTH THIRD STREET, EL CAJON, CALIFORNIA
MILTON WOODALL, PASTOR
PHONE: 449-6520

ÁNH-SÁNG

MỤC-SU'

PHAN-THANH-BÌNH

ĐT. 714. 447-7404

" Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi,

ÁNH-SÁNG cho đường lối tôi!"

Thi-thiên 119:105

Feb 20, 1977. Vol II. No 4

Số 37 * Chúa Nhật, ngày 20 tháng 2 năm 1977

"Giận thật, không thể tha thứ được" là điệp khúc của bài ca "VI-KY"; là khúc nhạc dạo của trường ca "BI THAM" được kết hiệp bởi các âm giai: Trách cứ; oán hận, căm thù với những cung bậc căng ngày càng cao làm điên đảo cả người hát lẫn người nghe.

"THA THỨ", một chiều hòa giải hận - thù, một đơn đánh gục tâm vi-kỳ, đồng thời cũng là chất liệu xây đắp sự yên-tĩnh cho tâm-hồn, là hương thơm của tâm lòng vi-tha độ-lượng.

Theo Trang-Tử, người sẵn lòng tha - thứ cho kẻ khác là người biết giữ tâm lòng thanh-nhiên, phần đoán tình huống sự việc xảy đến để tránh bỏ giận dữ, mà lòng độ lượng sẵn sàng bỏ qua và tha thứ. Kế, một chiều độ lượng, một chiều thuyên không người lái đung phải. Dầu cho chủ lái đã có hẹp bụng đến đâu cũng không lây lan giận, sẵn sàng bỏ qua sự đung chạm. Nhưng nếu trên thuyền lại có người, thì chủ lái đã đã phụng mạng trọn mất chửi-rủa. Thầy Trang-Tử luận rằng, cũng một việc xảy ra giống nhau, mà lúc trước không giận, lúc sau lại giận, chỉ vì lúc sau có người ở trên thuyền. Như vậy cái giận không phải tại người mà chỉ tại ta. Một người chửi-rủa ta, ta giận. Nhưng ta xét người chửi-rủa ta là người điên, thì ta còn giận sao được.

Thầy Mạnh-Tử nói: "Người ta ở đời, ở với người mà gặp phải kẻ dữ với mình một cách ngang ngược, thì nên coi mình như đi trong bụi rậm, vướng phải gai, chỉ nên thông thả đường lui, gỡ dần ra thôi, gai-góc kia có biết gì mà đáng giận. Xử được như thế thì tâm mình không phiền nao mà bao nhiêu oán-hận cũng tiêu tan. Ta nên coi những sự ngang-nghịch phạm đến ta như chiếc thuyền không người lái đâm phải ta, như cơn gió dữ lỡ tạt nhãn ta, ta nghĩ cho cũng có gì đáng giận." vì

Giận lên là phát cơn điên,
Người khôn hóa dại, người hiền hóa ngu.
(Ca-đao)

Thầy Mạnh-Tử lại dạy phải xét mình trước khi bắt lỗi người. Trước những sự ngang-nghịch

người làm cho mình, phải xét xem mình đã đủ NHÂN đủ LỄ với người chưa. Nếu quả thấy mình đủ đủ NHÂN đủ LỄ đối tốt với người đến ba lần mà người vẫn nghịch với mình, thì người đủ NHÂN đủ LỄ đã được gọi là người QUẢN-TỬ nói rằng: Hàng này là hàng cứng đờ, người mà đến như vậy thì khác chi tảo vật. Đối với loài vật thì ta còn lễ cả rồi. Nhưng vậy giận chỉ cho lòng thọ, tha-tứ họ cho rồi.

Số cơn LỄ không mấy ai hoàn - toàn tránh khỏi. Nhưng nguyên-nhân làm lỡ lầm khi cơn vi hoàn cảnh bất bước. Xưa kia Tào-Tháo thường được Viên-Thiều, bên lấy vàng bạc cho binh sĩ rồi ngồi tra-xét sổ-hồ-sơ của Viên-Thiều. Trong đó Tào-Tháo tìm được nhiều thư của các Tướng sĩ ở Hứa-đo mật giao tiếp với Viên-Thiều. Các cơn thần kiến Tào-Tháo chém hết những tên ấy. Tào-Tháo nói: "Không nên, Lúc Viên-Thiều mạnh, ta giữ mình cũng không động, huống chi kẻ khác." Nói xong liền truyền đổi hết các thư ấy. Tào-Tháo, tuy là kẻ đa nghi nhưng đã nhân từ ngay từ nhân thế dục người ta thiện trung-thành với mình, nên đã sẵn lòng tha thứ.

Trong tinh thần Cơ-đốc giáo, sự THA THỨ đối thù thì mạnh mẽ trong đời sống Cơ-đốc nhân. Một lần Phi-e-ro ben đến gần Đức Chúa Jesus mà hỏi rằng: Thưa Chúa, nếu anh em tôi phạm tội cùng tôi, thì sẽ tha cho họ mấy lần? Có phải đến bảy lần chăng? Ngài đáp rằng: Ta không nói các người đến bảy lần đâu, nhưng đến bảy mươi lần bảy." (Ma-thi-ơ 18:22)

Cái gì thúc đẩy Cơ-đốc nhân sẵn sàng tha-thứ cho kẻ khác?

- Không phải lấy cách coi người nghịch với mình như kẻ điên người không mà không thêm chấp nê để giữ cho lòng được bình-tĩnh.
- Không hạ giá người nghịch xuống hàng súc vật để không lý doai đến.
- Không hẳn thông cảm hoàn-cảnh làm nguyên nhân thúc đẩy người khác lỗi lầm với mình. Chính Chúa Jesus đã thông-cảm với Phi-e-ro, người đã chối Chúa đến ba lần, mà Chúa chỉ đứng con mắt thương yêu ngó lại, khiến ông ăn-năn hối-tặc việc đã làm. Trăn-thập

từ giá, trong khi đầu gối mềm gối, tay chân bị đấm đống, còn đầu dần vật thân thể Ngài, trước mắt Ngài là những kẻ tội lỗi, ngạo mạn nhể nhể chế nhạo Ngài. Ngài đã đối xử với họ bằng một lời cầu nguyện đầy tình thương và tha thứ: "Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì." (Ma-thi-ô 23:34). Thần nhân lòng yêu thương thât thừ của Chúa Jê-sus, ông Ê-Tiên, người tuân đạo đầu tiên đã cầu nguyện cho những người đang hung hờ ném đá vào người ông: "Lạy Chúa, xin đừng đổ tội này cho họ." (Công-vụ 7:60)

Bây giờ chúng ta trở lại bài cầu nguyện mà Chúa Jê-sus đã dạy cho các môn đồ của Ngài. Ánh-Sáng số 35, chúng ta đã suy nghĩ một phần của lời cầu xin "Xin tha tội lỗi cho chúng tôi"

"Xin tha tội-lỗi cho chúng tôi, NHƯ chúng tôi cũng tha kẻ phạm tội nghịch cũng chúng tôi." (Ma-thi-ô 6:12) CHÚ NHƯ trong lời cầu xin này khác nào cây kìm của chiếc cân thăng bằng, mà phần quả cân về phía chĩa ta "Chúng tôi cũng tha kẻ phạm tội nghịch cũng chúng tôi" bao nhiêu để phần được cân về phía Chúa "Tha tội-lỗi cho chúng tôi" bấy nhiêu.

Đây không phải là một điều luật do Chúa định. Ngài không chỉ tha tội cho chúng ta cân bằng với sự tha thứ của chúng ta đối với người khác. Mà là điều Chúa dạy và muốn chúng ta phải tự đặt một luật định cho chính mình "Xin tha tội lỗi chúng tôi, như chúng tôi cũng tha kẻ phạm tội nghịch cũng chúng tôi." để chúng ta đạt đến một mức độ có tầm lòng yêu thương như chính Chúa chúng ta có vậy.

Vì "Tình yêu thương hay nhìn-nhục; tình yêu-thương hay nhơn-tử; tình yêu thương chẳng ghen-tị, chẳng khoe mình, chẳng lên mình kiêu-ngạo, chẳng làm điều trái phép, chẳng kiếm tư-lợi, chẳng nóng giận, chẳng nghiêng sự dứ, chẳng vui về điều không công bình, nhưng vui trong lẽ thật. Tình yêu-thương hay dung thứ mọi sự, tin mọi sự, trông cậy mọi sự, nin chịu mọi sự." (1 Cô-rinh-tô 13:4-7)

Và đây là luật định của Chúa: "PHẢI BỎ khỏi anh em những sự cay đắng, buồn giận, tức mình, kêu rêu, mắng nhiếc, cũng mọi điều hung-ác. HÃY ở với nhau cách nhơn tử, dây-dây lòng thương-xót, THA-THỨ nhau như Đức Chúa Trời đã tha-thứ anh em trong Đấng Christ vậy." (Ê-phe-so 4:31,32)

Chúng ta hãy hòa ca bài hát "YÊU-THƯƠNG" với chủ âm JESUS CHRIST, với những nốt văng tràn bông: Nhơn-nhục, Thương-xót, Nhơn-tử và Dung-thứ. Hãy hát theo nhịp đập của trái tim, tiếng hát sao cho quên-hử mọi người

cùng tham dự, cũng ca trong một cộng-đồng YÊU-THƯƠNG.

XUÂN TÌNH CA

Từng bước trong huyền-diệu
 Âm thầm cây trở hoa,
 Triền miên và vĩnh viễn,
 Vạn vật mãi giao hòa,
 Điểm má hồng môi thắm
 Nang xuân tay nộn nã.
 Đáng mai, gây yếu điệu,
 Vang thơm tư nghĩ xưa.
 Đào tơ khoe điểm sắc,
 Nhịp điệu với bao la.
 Ôi! Chúa Xuân Hằng Hữu
 Tình Xuân thât đậm đà,
 Duyên Xuân mình hội ngộ,
 Tiếp nối bản tình ca.

LÊ ĐÌNH LÂN

ĐÓ LÀ GÌ NÀO ?

7. Có cây mã chằng có cành,
 Có hai thặng bé đập dềnh hai bên.
8. Đi thì ăn chốc ngồi trên,
 Về thì len lét đứng bên xó nhà.
9. Hai anh mã ở hai buồng,
 Không ai hỏi đến, ra tuồng cảm cung.
 Đêm thối đong của cảm trông,
 Ngày thời mở cửa lại trông ra ngoài.

TRẢ LỜI CÂU ĐỐ KỶ TRƯỚC

4. Bánh chưng. 5. Cây nêu. 6. Cái pháo

Application to Mail at
 Second Class Postage Rate
 Is Pending at El Cajon,
 CA 92020

THE LIGHT
 Published Biweekly By
 Meridian Southern Baptist Church
 660 S. Third St, El Cajon,
 Feb 20, 1977, Vol II, No 4